

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu **A., spol. s r.o.**, so sídlom K., P., IČO: X., s ustanovenou správkyňou konkurznej podstaty JUDr. K. H., D., K., **o rozvrhu výt'azku speňaženia majetku z konkurznej podstaty úpadcu**, o odvolaní konkurzného veriteľa C., so sídlom M., B., IČO: X. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 4K/22/2004-99 z 22. februára 2012, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 4K/22/2004-99 z 22. februára 2012
p o t v r d z u j e.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 4K/22/2004-99 z 22. februára 2012 rozhodol tak, že z celkovej sumy 58.673,07 eur, získanej speňažením konkurznej podstaty a získanej pri výkone funkcie správcu, sa uspokojujú:

1. Pohľadávky proti podstate podľa § 32 ods. 1 ZKV :

a/ odmena a výdavky správkyne JUDr. K. H.

- odmena	7.628,59 eur
- výdavky	2.657,70 eur

b/ v priebehu konkurzu boli uspokojené pohľadávky proti podstate :

- telefónne poplatky	677,59 eur
- poplatky banke	161,91 eur
- stravné lístky	151,80 eur
- vodné, stočné	141,22 eur
- mandátna zmluva	118,50 eur

- dodávka el. energie	1.178,22 eur
- mzdové náklady	2.410,34 eur
- trovy exekúcie	390,29 eur
- daň z úrokov	3,98 eur
- účtovnícke práce	2.882,89 eur
- notárske poplatky	11,85 eur
- inzercia	2.507,74 eur
- znalecký posudok	9.875,19 eur
- úschova písomností	27.325,23 eur
c/ súdny poplatok za konkurzné konanie	583,22 eur

2. Pohľadávky oddelených veriteľov podľa § 28 ZKV - nebudú uspokojení:

Veriteľ č. 22 - C., B.

Veriteľ č. 33 - S., a.s., B.

3. Pohľadávky veriteľov I. triedy podľa § 32 ods. 2 písm. a) ZKV - nebudú uspokojení :

Veriteľ č. 1 - V. s.r.o., B.

Veriteľ č. 2 - F. s.r.o., P.

Veriteľ č. 3 - Ing. Bc. R. K.- súdny exekútor, S.

Veriteľ č. 4 - R., Z.

Veriteľ č. 5 - M., B.

Veriteľ č. 6 - V. s.r.o., P.

Veriteľ č. 7 - Mesto P.

Veriteľ č. 8 - S., a.s. (pôvodne V.)

Veriteľ č. 9 - Mesto S.

Veriteľ č. 10 - V., a.s., B. (pôvodne C.)

Veriteľ č. 11 - S. a.s., B.

Veriteľ č. 12 - S., a.s. (pôvodne S.)

Veriteľ č. 13 - M. s.r.o., B.

Veriteľ č. 14 - K., v.o.s., B.

Veriteľ č. 15 - S., a.s. (pôvodne S.)

Veriteľ č. 16 - R. s.r.o., D.

Veriteľ č. 17 - C., L.

Veriteľ č. 18 - B. M., Š.

- Veriteľ č. 19 - S. a.s., B.
Veriteľ č. 20 - I. s.r.o., B.
(pôvodne V., a.s., K.)
Veriteľ č. 21- Ing. P. L., S., Š.
Veriteľ č. 23 - M. S.P.A., V.
Veriteľ č. 24 - JUDr. I. J., B.
Veriteľ č. 25 - L., s.r.o. (pôvodne S.)
Veriteľ č. 26 - A. K., PaedDr., P.
Veriteľ č. 27 - V. a.s., B.
Veriteľ č. 28 - P. P. - Š., Š.
Veriteľ č. 29 - M. K., P.
Veriteľ č. 30 - O. s.r.o., P.
Veriteľ č. 31 - A. s.r.o, P.
Veriteľ č. 32 - E. s.r.o., T.
Veriteľ č. 34 - J. P.-F., S.
Veriteľ č. 35 - S., P.
Veriteľ č. 36 - O. a.s., B.

4. Pohľadávky veriteľov II. triedy podľa § 32 ods. 2 písm. b) ZKV - neboli uplatnené

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že uznesením č. k. 4K/22/2004-12 z 26. augusta 2004 bol na majetok dlžníka A., spol. s r.o., so sídlom K., P. (ďalej len „úpadca“) vyhlásený konkurz a za správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. K. H., advokátka so sídlom v K., Š. Správkyňa konkurznej podstaty po speňažení majetku úpadcu predložila súdu dňa 10. marca 2008 konečnú správu spolu s vyúčtovaním odmeny a náhrady výdavkov správkyne, ktorú súd uznesením č. k. 4K/22/2004-84 z 15. júna 2009 schválil. Uznesenie o schválení konečnej správy nadobudlo právoplatnosť dňa 16. novembra 2009 po tom, čo ho na základe odvolania veriteľa č. 22 - C., M., B. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, svojím uznesením zo 14. októbra 2009, sp. zn. 2 Obo 95/2009, ako vecne správne potvrdil.

Počas konkurzu došlo k speňaženiu všetkého majetku patriaceho do konkurznej podstaty a celková suma získaná speňažením konkurznej podstaty spolu s ďalšími prírastkami, predstavuje 58.673,07 eur, ktorú sumu súd podľa § 30 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“) rozvrhol tým

spôsobom, ako je uvedené vo výrokovvej časti uznesenia. Odmena správkyne konkurznej podstaty podľa § 31 ods. 6 ZKV s prihliadnutím na § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v platnom znení predstavuje sumu 7.628,59 eur a náhrada výdavkov sumu 2.657,70 eur. Ďalšie pohľadávky proti podstate, ktoré boli uspokojené, tvoria náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty, ktorých splatnosť nastala po vyhlásení konkurzu a predstavujú sumu 47.836,75 eur. Podľa položky 5 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov (príloha zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov) úpadca je povinný zaplatiť súdny poplatok za konkurzné konanie v sume 583,22 eur. Pohľadávky oddelených veriteľov a veriteľov I. triedy z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebudú uspokojené. Pohľadávky veriteľov II. triedy neboli uplatnené.

Proti tomuto rozvrhovému uzneseniu podal odvolanie konkurzný veriteľ C., so sídlom M., B., IČO: X. Poukázal na to, že ako záložný veriteľ s právom na oddelené uspokojenie uplatnil v konkurze na majetok úpadcu pohľadávky v celkovej sume 9.332.102,- Sk (309.769,- eur). Na prieskumnom pojednávaní správkyňa konkurznej podstaty predložila plán speňaženia majetku úpadcu predajom mimo dražby, ako súboru majetku za stanovených kritérií a podmienok predaja. Zároveň predložila súpis hodnoty konkurznej podstaty v celkovej výške 31.261.030,31 Sk. Majetok založený v prospech odvolateľa bol súdnym znalcom ocenený na 28.858.182,- Sk. Podľa záverečnej správy bol uvedený majetok predaný v IV. kole ako celok za 1.350.000,- Sk, čo predstavuje 4,67 % z hodnoty znaleckého posudku. Nehnutelnosti boli predané za 1.200.000,- Sk, súbor hnutelných vecí za 40.000,- Sk a súbor pohľadávok, ktoré neboli na prieskumnom pojednávaní deklarované ako nedobytné, za 110.000,- Sk. Podľa názoru odvolateľa je to hlboko pod cenu znaleckého posudku a účtovnej hodnoty, nakoľko predávané nehnuteľnosti sa nachádzajú v blízkosti centra P. Okrem toho, v pláne speňaženia z 18. októbra 2004 schôdza konkurzných veriteľov schválila podmienku, podľa ktorej bola správkyňa povinná vymáhať pohľadávky úpadcu a nebol schválený odpredaj pohľadávok tak, ako sa uvádza v záverečnej správe. Odvolateľ sa domnieva, že správkyňa mala povinnosť, v prípade zmeny plánu speňaženia, zvolať schôdzu konkurzných veriteľov, ktorá mala takúto zmenu schváliť. Postup správkyne považuje odvolateľ za netransparentný a v rozpore s plánom speňaženia. Správkyňa dostatočne nechránila záujmy veriteľov pretože ich o tak radikálnom znížení kúpnej ceny majetku konkurznej podstaty neinformovala, resp. nezvolala mimoriadnu schôdzu konkurzných veriteľov, ktorá by rozhodla o ďalšom spôsobe speňaženia. Na základe uvedených skutočností odvolateľ považuje odmenu správkyne za neadekvátnu. Tiež výdavky súvisiace so správou majetku

neboli podľa jeho názoru vynakladané v nevyhnutnej miere, po zvážení ich účelnosti a hospodárnosti. Svedčia o tom napríklad výdavky na znalecký posudok 9.875,19 eur, za úschovu písomností 27.325,23 eur a za účtovnícke práce 2.882,89 eur. Odvolateľ v tejto súvislosti poukázal na to, že výdavky kopírovali „na cent“ výnosy bez uspokojenia veriteľov. Namietal tiež, že hoci proti záverečnej správe vzniesol opodstatnené námietky, súd ich považoval za právne irelevantné. Z týchto dôvodov odvolateľ navrhol, aby súd neschválil rozvrhové uznesenie a vrátil ho na prepracovanie v zmysle jeho námietok.

Správkyňa konkurznej podstaty vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že navrhuje napadnuté rozhodnutie potvrdiť, pretože bolo vydané v súlade s uznesením o schválení konečnej správy. Námietky odvolateľa označila za právne bezvýznamné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa ust. § 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a to v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (ust. § 212 ods. 1 O. s. p.) a po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania (ust. § 214 ods. 2 O. s. p.) dospel k záveru, že odvolanie konkurzného veriteľa C. nie je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že napadnutým rozhodnutím je rozvrhové uznesenie vydané podľa ust. 30 a nasl. ZKV. Konkurzný súd v ňom rozhoduje o rozdelení výťažku speňaženia majetku z konkurznej podstaty medzi veriteľov pohľadávok podľa poradia, ktoré predpisuje ust. § 32 ZKV. Z ustanovenia § 30 ods. 1 ZKV vyplýva, že nevyhnutným predpokladom pre vydanie rozvrhového uznesenia je, že súd právoplatne schválil konečnú správu o speňažení majetku z konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správkyne konkurznej podstaty (ďalej len „konečná správa“). Otázka správnosti vyúčtovania odmeny správkyne a jej výdavkov by mala byť právoplatne vyriešená ešte pred vydaním rozvrhového uznesenia, čo platí aj pre ustálenie výšky sumy určenej na rozdelenie. Voči konečnej správe má konkurzný veriteľ právo vzniesť námietky. Odvolateľ túto možnosť využil a súd na prejednanie jeho námietok nariadil dve pojednávania. Na pojednávaní dňa 27. júna 2008 sa zúčastnili aj zástupcovia odvolateľa, ktorí súdu predložili doplnenie svojich námietok z 28. marca 2008. Súd námietky na pojednávaní prečítal spolu s písomným vyjadrením správkyne, ktorú tiež vypočul. Na odročenom pojednávaní dňa 5. júna 2009, na ktoré sa odvolateľ napriek riadnemu predvolaniu neustanovil, súd uznesením č.k. 4K

22/2004-84 konečnú správu schválil. V písomnom vyhotovení uznesenia sa súd podrobne vysporiadal so všetkými námietkami konkurzného veriteľa C. voči konečnej správe. Správnosť jeho záverov následne potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky (ako súd odvolací) uznesením z 19.10.2009 č.k. 2 Obo 95/2009-95.

Porovnaním obsahu odvolania proti rozvrhovému uzneseniu, námietok konkurzného veriteľa C. voči konečnej správe a jeho odvolania proti uzneseniu o schválení konečnej správy, odvolací súd zistil, že odvolateľ opakovane namieta tie isté skutočnosti, a to postup správkyne pri speňažovaní majetku podstaty a v súvislosti s tým tiež výšku jej odmeny a náhrady výdavkov. Pretože tieto skutočnosti už boli súdmi oboch stupňov preskúmané v rámci konania o návrhu na schválenie konečnej správy a bolo o nich právoplatne rozhodnuté, odvolací súd nepovažoval za potrebné sa nimi opätovne zaoberať. Námietky, ktoré by sa týkali správnosti samotného rozvrhu, odvolanie neobsahuje.

Keďže odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktorými by spochybnil vecnú správnosť napadnutého rozvrhového uznesenia a odvolacím súdom neboli zistené ani vady konania v zmysle § 221 ods. 1 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Uznesenie prijal odvolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. januára 2013

JUDr. P. Dukes, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová